

hvor de ikke i tilstrækkelig grad har været beskyttet.

Der er jo ikke tale om, at arbejdsmiljøloven ikke virker i de situationer, og inde i mit hoved er det altså ikke på nogen som helst måde ulogisk, at i de undervisningssituationer, der også omfatter praktiske øvelser, der svarer til det at være på en arbejdsplads, omfatter arbejdsmiljøloven dem, ligesom den gør det ude i, havde jeg nær sagt, den virkelige verden.

Jeg synes også, at vores uddannelser i det hele taget, hvad enten det nu er til ingeniører eller til bagerjomfruer, eller hvad det måtte være, i langt højere grad bør omfatte bevidstheden om og respekten for et bedre arbejdsmiljø. Det er lige præcis det, der også er kommet ud af den rapport, og det er lige præcis det, som undervisningsministeren og jeg er ved at udmønte.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg er fuldstændig klar over, at i den ulykkelige situation, vi har oplevet flere gange på Københavns Universitet, er de pågældende omfattet af arbejdsmiljølovens udvidede begreb, men hovedproblemet er, at de ikke har plads i en sikkerhedsorganisation, så de har ikke mulighed for at tage ansvaret for deres eget arbejdsmiljø. De har ikke mulighed for at rejse det spørgsmål i en sikkerhedsorganisation, at de forhold, de arbejder under, er uforsvarlige. Det skal være lærerne, der holder øje med dem, holder øje med mennesker, der er både 25, 26 og 27 år. Hvad er det for en demokratiopfattelse, at lærerne skal rende rundt og holde de studerende i hånden? Hvorfor kan de studerende ikke få lov til at tage ansvaret for deres eget arbejdsmiljø?

Ole Vagn Christensen (S):

Da vores ordfører, hr. Poul Erik Dyrland, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne fremføre følgende:

Arbejdsmiljølovens hovedområde omhandler arbejde, der udføres for en arbejdsgiver. Administrationen af loven, og man kan vel også sige anvendelsen af loven og løbende ændringer af loven m.v. foregår i et tæt samarbejde med arbejdsmarkedets parter, og disse forhold ønsker vi i den socialdemokratiske gruppe ikke at lave grundlæggende om på.

Dermed har jeg vel allerede afsløret, at den socialdemokratiske folketingsgruppe ikke kan støtte forslaget, som betyder, at arbejdsmiljø-

lovens sigte gøres meget, meget bredere. Vi ønsker fortsat en lov, der grundlæggende adskiller arbejde for en arbejdsgiver fra alt andet; hermed tilkendegiver vi også, at arbejde er ét og f.eks. uddannelse noget andet.

Når det er sagt, er det mig magtpåliggende også at få sagt, at vi i Socialdemokratiet har den opfattelse, at elever og studerende også skal have ordentlige, sikre og sunde rammer at gennemføre deres uddannelse inden for. Det er jo også sådan, at en række af de aktiviteter, der indgår som en del af uddannelserne, f.eks. sløjd, fysik, kemi og biologi, hvor der foregår praktiske øvelser, er omfattet af arbejdsmiljølovens udvidede område, der er præciseret i en række paragraffer, der omfatter elever og studerende.

Der er også grund til at påpege – hvad der i debatten ofte underkendes – at eleverne i meget vidtgående forstand er indirekte beskyttet, idet arbejdsmiljøloven ganske klart gælder for uddannelsesinstitutionernes personale. Så hvis personale og arbejdsgivere virkelig lever op til arbejdsmiljølovens bestemmelser, skulle der ikke være arbejdsmiljøproblemer for eleverne af nævneværdig karakter.

Det sidste 1½ års tid har debatten om forholdene i uddannelsesinstitutionerne været intens. Ikke helt uden grund, for der er forhold, der skal rettes. Debatten resulterede i, at arbejdsministeren i maj 1995 nedsatte en arbejdsgruppe, der skulle se nærmere på forholdene i uddannelsesinstitutionerne. Arbejdsgruppen er som bekendt kommet med en rapport, der peger på en række uheldige forhold, der efter den socialdemokratiske gruppes opfattelse skal rettes.

Rapporten afslører, at flere ministerier og myndigheder regulerer forholdene på uddannelsesstederne: Sundhedsministeriet, Boligministeriet, Arbejdsministeriet og Undervisningsministeriet er involveret. Det er bemærkelsesværdigt, at kun Arbejdstilsynet interesserer sig for forholdene.

Den socialdemokratiske gruppe er helt enig i rapportens forslag om, at der bør etableres et forpligtende, koordinerende samarbejde mellem de involverede ministerier. Vi er også enige i, at de statslige, amtslige og kommunale sundhedsmyndigheder må tage de sundhedsproblemer, som findes på uddannelsesstederne, alvorligt.

Rapporten peger på en række områder som psykosociale problemer, dårlig rengøring, indeklima-problemer, dårlig ventilation, bevægeapparatlidelser osv. Debatten har altså ikke været forgæves, og en række svar fra arbejdsministe-